

Στο πλαίσιο των παραπάνω η μεθοδολογία των Persona dolls (PD) έρχεται να ενισχύσει τον εκπαιδευτικό ως ένα επιπλέον εκπαιδευτικό εργαλείο και μέσο στην προσέγγιση της διαφορετικότητας και της άρσης των διακρίσεων μέσα από τις επινοητικές δεξιότητες του παιχνιδιού και της επικοινωνίας (Jones & Mules, 1997).

Υποστηρίζεται λοιπόν ότι η μεθοδολογία των Persona dolls αποτελεί ένα εκπαιδευτικό εργαλείο το οποίο μπορεί να βοηθήσει στη μείωση των διακρίσεων, των στερεοτύπων και του ρατσισμού (Smith, 2013), που μπορεί να βιώνουν τα παιδιά που προέρχονται από άλλες χώρες (Βίτσου & Αγτζίδου, 2008). Επιπλέον, μέσα από το εργαλείο αυτό μπορούμε να εισάγουμε τα παιδιά σε θέματα ισότητας και διακρίσεων, στην αντιμετώπιση προβλημάτων που αφορούν θέματα διαφορετικότητας, θέματα φύλου, ανικανότητας, ρατσισμού και ξενοφοβίας, υγείας, πολιτισμού, θρησκευτικής πίστης και κοινωνικά θέματα (Smith: 2006, 2009).

Τα παιδιά από πολύ μικρή ηλικία μαθαίνουν μέσα από την καθημερινή τους ζωή για την διαφορετικότητα και τις διαφορές που υπάρχουν αναφορικά με το φύλο, το χρώμα, τη γλώσσα και τις φυσικές ικανότητες. Έρευνες που έχουν πραγματοποιηθεί σχετικά με την ανάπτυξη της ταυτότητας καθώς και των στάσεων και συμπεριφοράς των παιδιών κατέληξαν ότι τα παιδιά μαθαίνουν παρατηρώντας τις διαφορές και τις ομοιότητες μεταξύ των ανθρώπων και υιοθετούν ανάλογες συμπεριφορές έτσι όπως τις αντιλαμβάνονται από εκφρασμένα ή μη εκφρασμένα μηνύματα που εκπέμπονται (Clover 1991, Derman-Sparks, 1992, MacNaughton, 2001). Οι προκαταλήψεις, τα στερεότυπα και αρνητικές συμπεριφορές για τις διαφορές όπως της ανθρώπινης διαφορετικότητας που κυριαρχούν στην κοινωνία μπορούν να υπονομεύσουν την υγιή ανάπτυξη των παιδιών και να επηρεάσουν αρνητικά στην αποτελεσματική αλληλεπίδραση τους με τους ανθρώπους.

2. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η προσέγγιση των Persona doll έκανε την πρώτη της εμφάνιση στις ΗΠΑ στη δεκαετία του 1950 με τις Kay Taus και Derman-Sparks, οι οποίες ήταν νηπιαγωγοί, συνάδελφοι, στην Καλιφόρνια και αποφάσισαν να δημιουργήσουν τις κούκλες Persona σε μια προσπάθεια τους να διαπραγματευτούν ζητήματα διαφορετικότητας, διακρίσεων και προκαταλήψεων στην τάξη τους (Etienne, et al., 2008, Nutbrown, 2006). Στο αρχικό στάδιο χρησιμοποίησαν κούκλες φτιαγμένες από χαρτόνι με χαρακτηριστικά που αναπαριστούσαν τα φυσικά χαρακτηριστικά των παιδιών και φορούσαν ρούχα όπως και τα παιδιά της τάξης. Οι χάρτινες κούκλες εξελίχθηκαν με την πάροδο του χρόνου σε αληθινές κούκλες με χαρακτηριστικά και εμφάνιση που πλησίαζε πολύ την φυσική εμφάνιση των παιδιών (Dimitriadi, et al., 2013).

Το 1980 η Kay Taus έγινε μέλος της ομάδας του Anti-Bias Curriculum Task Force (A.B.C.Task Force), η οποία ανέπτυξε μια φιλοσοφία αλλά και πρακτική για το ζήτημα των διακρίσεων και προκαταλήψεων (Denmark-Sparks, 1989), δίνοντας